

Κυριακόπουλος, Συντάγματα, Μέρος δεύτερον. Α'. «Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ Α' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν», σ. 33-43 (= Γκίνης, Περίγραμμα, λήμμα 707· βλ. και Σ. Παπαμανουσάκης (ἐπιμ.), «Κρητικὸς Κῶδιξ Ι. Περίοδος Α': Τουρκοκρατία (1669-1868)», Τάλως 3 (1991-1993), σ. 331-333, αρ. 76)³⁸.

821

1822. Προσωρινό πολίτευμα της Κρήτης (άρθρα 40), το οποίο ψηφίσθηκε από τη συνέλευση των Παραστατών της 20^η Μαΐου 1822 υπό την προεδρία του Διοργανιστή της νήσου Πέτρου Σκυλίτζη - Ομηρίδη.

Κυριακόπουλος, Συντάγματα, Μέρος τέταρτον. Κρήτη Β', «Προσωρινὸν πολίτευμα τῆς νήσου Κρήτης», σ. 782-787³⁹ (= Γκίνης, Περίγραμμα, λήμμα 708· βλ. και Σ. Παπαμανουσάκης (ἐπιμ.), «Κρητικὸς Κῶδιξ Ι. Περίοδος Α': Τουρκοκρατία (1669-1868)», Τάλως 3 (1991-1993), σ. 334-340, αρ. 77).

822

1822. Αφιέρωση ιερού λειψάνου από τον αδελφό του Διονυσίου Σολωμού. Ζάκυνθος.

Ν. Κονόμος, «Αφιέρωση ιεροῦ λειψάνου ἀπὸ τὸν Ροβέρτο Σολωμὸν (1822)», Επτανησιακὰ Φύλλα 7/2 (1970), σ. 149-150.

823

1822. Πώληση κινητών. Διοβίστα (Σέρρες).

Βάσω Ζαφειρόπουλος, «Μία ἀπόδειξη ἀγοραπωλησίας προϊόντων τοῦ 1822», Πανσερραϊκὸ Ημερολόγιο 5 (1979), σ. 176.

824

1822. Λυτά ἔγγραφα Α' και Β' Βουλευτικῆς Περιόδου, ἔγγραφα εφόρων και προκρίτων Πελοποννήσου και Στερεάς Ελλάδας, ἔγγραφα επάρχων και αντεπάρχων των Νήσων του Αιγαίου Πελάγους. Λυτά ἔγγραφα και κατάστιχα οικονομικού περιεχομένου τα οποία ἔχουν συνταχθεῖ από διαχειριστές χρημάτων και πολεμοφοδίων για τις ανάγκες του Αγώνα

38. Πρβλ. και λήμμα 808 του παρόντος τόμου.

39. Το κείμενο δημοσιεύεται κατά την ἐκδοση Μάμουκα, Τὰ κατὰ τὴν Ἀραγένησιν, τ. 3, σ. 113-121.

καθώς και από ενοικιαστές δημοσίων φύρων και άλλων εθνικών προσόδων. Κρανίδι, Ναύπλιο (Αργολίδα), Βυτίνα, Ζυγοβίστα, Πραστός, Τρίπολη (Αρκαδία), Γλαρέντζα (Ηλεία), Καλαμάτα, Μικρομάνη, Νεόκαστρο, Νησί, Φιλιατρά (Μεσσηνία), Νάξος, Πάτρα, Σάλωνα (Φωκίδα).

Άρχεῖα τῆς Ελληνικῆς Παλιγγενεσίας 1821-1832. «Λυτὰ ἔγγραφα» Α' καὶ Β' Βουλευτικῆς Περιόδου, τ. 7, Μέρος Α'-Β', Ἀθήνα 1994 (Άρχεῖα τῆς Ελληνικῆς Παλιγγενεσίας 15), σ. 17 αρ. 17, σ. 18 αρ. 19, σ. 20 αρ. 23, σ. 23-24 αρ. 26-27, σ. 28 αρ. 33, σ. 29-30 αρ. 35-37, σ. 45 αρ. 51, σ. 47-50 αρ. 56-59, σ. 52 αρ. 62, σ. 55 αρ. 64, σ. 57 αρ. 66-67, σ. 61-62 αρ. 71-73, σ. 68 αρ. 79-80, σ. 72-74 αρ. 86-88· τ. 8, Μέρος Γ', Ἀθήνα 1997 (Άρχεῖα τῆς Ελληνικῆς Παλιγγενεσίας 15), σ. 13 αρ. 7, σ. 16-18 αρ. 10-15, σ. 20-21 αρ. 19-22, σ. 25 αρ. 27-28, σ. 31 αρ. 31-32, σ. 38 αρ. 36, σ. 40 αρ. 39, σ. 41-43 αρ. 41-42, σ. 45 αρ. 44, σ. 47 αρ. 46, σ. 52 αρ. 49, σ. 59 αρ. 54-55, σ. 62 αρ. 60, σ. 64 αρ. 62, σ. 69 αρ. 69, σ. 81 αρ. 85, σ. 100 αρ. 99, σ. 119 αρ. 105, σ. 122 αρ. 108, σ. 127 αρ. 111, σ. 142 αρ. 120, σ. 147-148 αρ. 124-125, σ. 151 αρ. 130, σ. 154-155 αρ. 133-135, σ. 158 αρ. 138, σ. 163 αρ. 143-144, σ. 171 αρ. 154, σ. 172 αρ. 156, σ. 175 αρ. 159, σ. 178 αρ. 164, σ. 179 αρ. 166, σ. 197 αρ. 174, σ. 206 αρ. 180, σ. 245 αρ. 200.

ΠΩΛΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ «ΔΕΚΑΤΗΣ» ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΠΡΑΣΤΟΥ

1822, 24 Μαΐου

«Διὰ τὸν παρόντος πολιτικοῦ γράμματος γίνεται δῆλον, ὅτι οἱ ὑπογεγραμμένοι τῆς τε Υπερτάτης καὶ τῆς Κεντρικῆς τῆς Πελοποννησιακῆς Διοικήσεως, διμοῦ καὶ οἱ ἔφοροι τῆς ἐπαρχίας ταύτης, συνεφώνησαν μὲ τὸν κύριον Σταμάτη Τροχάνη ώς ἀκολούθως. Οἱ ριθέντες ἐπιστᾶται καὶ ἔφοροι κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως ἐπώλησαν πρὸς τὸν εἰρημένον ἀγοραστὴν τὰ δέκατα τῶν γεννημάτων καὶ λοιπῶν προϊόντων τῆς ἐπαρχίας Πραστοῦ κατὰ τὰ ἔκπαλαι δροθέσια, πλὴν τῶν ἐθνικῶν ἐλαιῶν καὶ ἴδιοκτήτων ἀμπελίων ἔξαιρουμένων καὶ τῶν μοναστηρίων τῶν μὴ δεκατίζομένων ἐν τῷ καιρῷ τῆς τυραννίας τὰ λεγόμενα μαχτοῦ, διὰ νὰ λάβῃ ὁ ἴδιος τὸ χρονικὸν εἰσόδημα τοῦ τρέχοντος ἔττους κατὰ τὸ θέσπιστα τοῦ σεβαστοῦ Μηνηστερίου τῆς Οἰκονομίας διὰ γρ. 7100, ἐπτὰ χηλιάδες καὶ ἑκατόν. Ο ἀγοραστὴς δέχεται τὴν ἀγορᾶν τοῦ δειαληφθέντος δικαιώματος καὶ ὑπόσχεται νὰ πληρώσῃ τὸ μὲν ἐν τρίτον ἐπὶ χεῖρας, τὰ δὲ δύο λοιπὰ τρίτα τῇ 15 Αὐγούστου καὶ 15 Νοεμβρίου ἐρχομένης ἐκάστης διορίας διὰ νὰ πλειρόσῃ τὰ ἄλλα δύο τρίτα ὑπόσχεται νὰ παραδίδῃ τὰ χρήματα εἰς τὴν Ἐφορίαν, ἵτις διφήλει νὰ τὰ ἔξαποστύλει ἀντιπερθέτως πρὸς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον. Πρὸς ἔνδειξιν ἔγιναν δύο παρόμοια ἐνυπόγραφα καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέροι, τὸ μὲν νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν, τὸ δὲ διὰ τὸν ἀγωραστὴν ...»

